

Arrest

nr. 73 839 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 oktober 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VAN DEN BOSSCHE loco advocaat E. VAN DIJK en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal, afkomstig uit Ilomdi, Narayanganj District in Bangladesh. Uw vader wordt ervan beschuldigd oorlogscrimineel te zijn omdat hij als lid van Jamaat Islam ten tijde van de onafhankelijkheid van Bangladesh voorstander was voor de eenheid met Pakistan. Op 23 maart 2009 kreeg u hierdoor problemen met de Awami League. Voor de bibliotheek van uw vader werd Abdus Samad, een lid van BNP (Bangladesh Nationalist Party), vermoord. De vader van Abdus Samad werd, net zoals uw vader, beschouwd als een oorlogscrimineel. De dag erna werd Lal Mia, een lid van de

Awami League, vermoord. Uw vader en vader van Abdus Samad werden verdacht van de moord en ook u werd beschuldigd. Op 24 maart 2009 werd er een klacht tegen u ingediend. U verliet uw dorp en verbleef afwisselend in Dhaka en Narayanganj. Op 17 mei 2010 verliet u Bangladesh. U vloog vanuit Dhaka naar Cyprus. In Cyprus verbleef u vier of vijf dagen en daarna nam u de boot naar Turkije. Via Roemenië kwam u in Nederland terecht. Eén dag voordat u asiel aanvraagde, op 4 juni 2010, kwam u naar België.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, vluchtgegevens, krantenartikels en internetartikels.

B. Motivering

Volgens uw relaas diende u Bangladesh te verlaten omwille van een valse rechtzaak die tegen u werd opgestart door de regerende partij Awami League. Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan deze verklaring. U kan niet hard maken dat er een rechtzaak tegen u loopt in Bangladesh. U verklaart dat een leider van Awami League een klacht tegen u indiende, maar u hebt geen idee wat zijn naam is (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U weet niet bij welke rechtbank deze zaak loopt (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U hebt geen weet van recente ontwikkelingen in uw zaak en u weet niet in welke fase de rechtzaak zich op dit moment bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U kent de namen niet van andere mogelijke verdachten in de zaak (zie gehoorverslag CGVS, p.5). En u hebt geen idee of er al dan niet een officieel arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd is (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Het is merkwaardig dat u geen kennis hebt over de rechtzaak waarvoor u Bangladesh verliet. U verbleef nochtans nog tot een jaar na de feiten in Bangladesh, u had nog contact met uw familie wanneer u al in België was en u hebt nog steeds contact met vrienden (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U hebt dus mogelijkheden genoeg gehad om u te informeren over uw zaak. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt antwoordt u dat uw familie geen tijd had en dat uw vader besloot dat het beter was indien iedereen zou vertrekken (zie gehoorverslag CGVS, p.8). In de periode dat u nog in Bangladesh was hebt u nooit de moeite gedaan om een advocaat in te huren om u te verdedigen (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt antwoordt u dat een advocaat inhuren geen nut zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Dit is tegenstrijdig met wat u daarvoor verklaart. Uw vader, die van dezelfde feiten verdacht wordt als u, krijgt veel steun van zijn advocaat (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Bovendien legt u geen enkel document voor dat aantoont dat er valse zaak tegen u loopt (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Dit alles wijst erop dat er geen rechtzaak tegen u loopt.

U verklaart dat u zelf geen politiek profiel hebt (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en p.4). Uw problemen komen voort uit het feit dat uw vader een leider was bij Jamaat Islami en in Bangladesh als oorlogscrimineel beschouwd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Het CGVS hecht geen geloof aan die verklaring. U weet niet wat de officiële functie of post was van uw vader binnen Jamaat Islami (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U weet niet of uw vader op lokaal of op nationaal vlak werkzaam was (zie gehoorverslag CGVS, p.7). En u weet niet welke taken uw vader uitvoerde voor de partij (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Uw gebrekkige kennis over het lidmaatschap van uw vader bij Jamaat Islami doet vermoeden dat uw vader geen lid is van Jamaat Islami. U legt geen documenten voor die het lidmaatschap van uw vader bij Jamaat Islami aantonen (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Bovendien trekken enkele elementen uit uw relaas uw verklaring dat uw vader als oorlogscrimineel wordt beschouwd in vraag. Uw vader heeft volgens uw verklaringen weinig problemen met de autoriteiten in Bangladesh en hij lijkt weinig vrees te kennen: hij is niet gevlucht omdat hij geen problemen heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.7), hij trok naar de politie om documenten over uw rechtzaak op te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p.5) en er bestaat, volgens uw verklaring, geen bewijs dat uw vader als oorlogscrimineel beschouwd wordt, want u hebt het enkel van horen zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Het is merkwaardig dat iemand die als oorlogscrimineel beschouwd wordt (en waardoor u indirect wel problemen kreeg) zelf geen enkel probleem lijkt te ondervinden bij de autoriteiten en geen vrees lijkt te kennen. U verklaart dat uw vader met rust gelaten wordt omdat hij steun krijgt van andere politieke leiders. Dit is weinig waarschijnlijk gezien uw vader deel uitmaakt van een oppositiepartij. Bovendien zou er in dat geval geen reden zijn waarom wel de familie van die persoon lastig gevallen wordt. U verklaart ook dat uw vader oud is en niet bang is om te sterven. Maar dat verklaart nog niet waarom hij gerust gelaten wordt door de autoriteiten. Wat er ook van zij, de optelsom van deze elementen maken uw verklaringen over het profiel van uw vader ongeloofwaardig.

U legt tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip waarop u problemen kreeg. U verklaart dat u op 23 maart 2009 of 2010 (u twijfelt) uw woonplaats hebt verlaten en daarna, nadat u problemen kreeg, tussen Dhaka en Narayanganj pendelde (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Uit uw verdere verklaringen blijkt dat dit 2009 moet zijn, maar het is op zich al merkwaardig dat u twijfelt over het jaartal. Later wordt u gevraagd of u zich iets herinnert van de revolutie van de Bangladesh Rifles enkele jaren geleden. U antwoordt bevestigend en verklaart dat u op dat moment in Dhaka was (zie gehoorverslag CGVS p.5-6). U verklaart dat het in de periode was waarin u naar Dhaka reisde voor een visum aan te vragen (zie

gehoorverslag CGVS, p.6) en dit speelde zich af nadat u problemen kreeg (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Maar dit klopt niet. De revolte speelde zich af in Dhaka op 25 en 26 februari 2009 (blauwe map, punt 1), en dus vóór dat u problemen kreeg. Het kan dus niet dat u op dat moment in Dhaka zat nadat u gevlucht was omwille van uw problemen. Dit doet vermoeden dat u geen problemen had met de autoriteiten in Bangladesh.

U legt geen enkel document voor dat uw relaas over uw problemen ondersteunt. Uw identiteitskaart bewijst enkel uw identiteit en deze wordt niet in vraag gesteld. In de kranten- en internetartikels die u voorlegt wordt uw naam niet vermeld, ze kunnen dus niet dienen als bewijs. U legt een vluchtoverzicht neer waaruit blijkt dat ene (A.A.), de naam waarvan u verklaart dat u hem gebruikt hebt om mee te reizen, een vlucht genomen heeft van Dhaka naar Cyprus. Maar uit deze documenten valt niet af te leiden of u effectief die vluchten genomen hebt. U verklaart dat u onder een valse naam en met een vals paspoort reisde, maar u kent de details (zoals geboortedatum en geboorteplaats) niet van het paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Dit is merkwaardig. Van iemand die reist onder een valse naam kan men verwachten dat hij beter geïnformeerd is over de details van zijn paspoort voor het geval dat er vragen gesteld zouden worden bij controles. Dit doet vermoeden dat u informatie achterhoudt over de reisroute en gebruikte documenten.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Verzoeker voegt aan het feitenrelaas toe dat op 20 september 2011 een incident plaatsvond in Dhaka tussen leden van de Jamaat Islami-partij en de politie. Bij dit incident werd zijn vader opgenomen en tot op heden heeft verzoeker met hem geen contact kunnen opnemen. Ter staving verwijst hij naar een aantal internetartikelen en legt hij een dvd en een aantal foto's, genomen uit deze dvd, neer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht, het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Hij citeert de vluchtelingendefinitie in het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen uit 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en toetst het aangevoerde feitenrelaas aan de criteria zoals bepaald in deze definitie. Hij wijst op de valse rechtszaak tegen hem en stelt dat hij niet in de mogelijkheid was deze op te volgen omdat hij moest vluchten. Wanneer hij contact had met zijn familie, zei zijn vader de eerste maal dat hij naar de politie ging maar geen informatie kreeg. Een volgende maal ontweek zijn vader de vraag. Hij wou waarschijnlijk verzoeker niet meer zorgen bezorgen.

Daar waar hem verweten wordt dat hij vaag blijft over zijn rechtszaak stelt verzoeker dat hij door de doodsb bedreigingen niet naar de politie kon gaan. Hij herhaalt dat zijn vader hem niet wilde inlichten, waarschijnlijk om hem te sparen. Het is voor verzoeker moeilijk zijn familie te contacteren want in zijn dorp is geen internetverbinding. Bovendien zijn de laatste weken bijna alle leden van de Jamaat Islami opgepakt of ondergedoken zodat het niet meer mogelijk is om via hen documenten te bekomen inzake de hangende rechtszaak. Door een advocaat te nemen zouden de doodsb bedreigingen niet worden tegengehouden. Bovendien zou deze mogelijk beïnvloed zijn door de oppositiepartij. Verzoekers vader werd beschermd door de Jamaat Islami, werd op verschillende wijzen beschermd en had een advocaat. Dit geldt niet voor verzoeker. "Aangezien in Bangladesh de zoon gevisieerd wordt naast de vader, vreest verzoeker voor zijn leven". Indien de zaak als politieke zaak zou worden beschouwd door het Parlementair Comité dan zou een advocaat niet bijdragen tot het verdere verloop van de procedure aangezien de regering hier mee beslist en de oppositiepartij aan de macht is.

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen over zijn reisweg en verwijst naar het neergelegde vluchtoverzicht. Hij was niet op de hoogte van de beslissing van zijn vader en het was niet zijn bedoeling om in België asiel aan te vragen. Bijgevolg was hij er niet op voorbereid documenten te verzamelen of bij zich te houden ter staving van zijn asielrelaas.

Met betrekking tot het politieke profiel van zijn vader betoogt verzoeker dat hij, sedert enkele jaren geleden een geheime bijeenkomst plaatsvond bij hem thuis en hij niets mocht weten over de precieze inhoud van deze bijeenkomst, niet meer weet wat zijn vader nadien deed in de partij. Daar waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) de vraag opwerpt waarom de familie van zijn vader vervolgd zou worden indien deze zelf niets te vrezen heeft, betoogt verzoeker dat zijn vader wel degelijk wordt vervolgd en doodsb bedreigingen ontvangt. Hij wordt wel beschermd door zijn partij. *"In Bangladesh is het zo dat als men de vader niet kan raken, dat men dan de zoon gaat viseren"*. Doordat zijn vader vreesde voor het leven van verzoeker heeft hij alles geregeld zodat zijn zoon kon vluchten. Bovendien heeft zijn vader geen angst om te worden vermoord. Inzake het motief dat verzoeker enkel zou hebben gehoord dat zijn vader wordt beschouwd als oorlogsmisdadiger, merkt hij op dat er lijsten werden opgemaakt van oorlogsmisdadigers maar dat deze lijsten niet bekend worden gemaakt. *"Het is algemeen geweten wie er op deze lijst staat aangezien iedereen weet heeft van hetgeen gebeurt is in 1971"*. Verzoeker verwijst naar een artikel van Amnesty International dat aantoonde dat de misdaden van 1971 kunnen worden beschouwd als oorlogsmisdaden, alsmede naar een artikel van AFP waarin sprake is van onredelijke rechtszaken tegen leiders van de Jamaat Islami.

Verzoeker legt enkele krantenartikels neer over gewelddadige protesten op 20 september 2011. Zijn vader werd hierbij opgepakt, samen met 300 anderen. Sindsdien heeft hij met zijn vader geen contact meer. Verzoeker verwijst naar een artikel van de krant 'Prothom' van 20 en 21 september 2011. Hij legt tevens een dvd neer met een nieuwsverslag in verband met 20 september 2011 en waarbij de opstanden werden gefilmd en hij duidt waar zijn vader hierop te zien is. Dit toont aan dat zijn vader betrokken is bij de opstanden en dat *"het vermoeden dat hij is opgepakt zeer waarschijnlijk is"*. Verzoeker behoudt zich het recht voor om op een latere datum foto's van zijn vader voor te leggen om de echtheid van de beelden te kunnen aantonen.

Inzake het tijdstip waarop hij problemen kreeg is volgens verzoeker een interpretatiefout gebeurd. Hij moest zich steeds verplaatsen tussen zijn dorp en Dhaka om boeken te kopen voor de bibliotheek. Het is dus niet zo dat hij enkel naar Dhaka ging om te vluchten voor zijn problemen.

Verzoeker wordt inderdaad niet vermeld in de neergelegde krantenartikels. Hij wijst er betreffende zijn reisroute nogmaals op dat zijn vader via de partij alles regelde voor zijn reis. Hij werd overal opgewacht en begeleid en er werden regelingen getroffen met de douanebedienden op de luchthaven. Bijgevolg was het niet nodig om de gegevens in het paspoort vanbuiten te kennen. Vanaf zijn aankomst in Cyprus moest hij het paspoort niet meer gebruiken.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. Verzoeker legde, zo blijkt uit zijn verklaringen zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, uiterst vage verklaringen af omtrent het politieke profiel van zijn vader. Hij wist niet wat de officiële functie of post van zijn vader was binnen de Jamaat Islami, kon evenmin aangeven welke taken zijn vader uitvoerde voor de partij en wist zelfs niet of zijn vader op het lokale of het nationale niveau werkzaam was. Gelet op deze vaagheden slaagt verzoeker er niet in het politieke profiel van zijn vader aannemelijk te maken. Bovendien legde hij omtrent dit profiel niet enkel uiterst vage verklaringen af, doch vertoonde hij dienaangaande tevens een kennelijk gebrek aan interesse. Verzoeker verklaarde bij het CGVS immers dat hij zijn vader nooit vroeg naar diens functie. Tevens gaf hij aan niet veel kennis te hebben van de politieke standpunten van de Jamaat Islami en stelde hij: *“Ik ben er niet in geïnteresseerd”* (administratief dossier, stuk 5, p.3). Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk van oordeel was dat zijn problemen voortspuiten uit het politieke engagement en verleden van zijn vader, zich naar aanleiding van deze problemen omtrent diens functie en partij zou hebben geïnformeerd gedurende de periode tijdens dewelke hij nadien nog in zijn land van herkomst verbleef. Minstens kan worden aangenomen dat hij zich hierover naar aanleiding van zijn asielaanvraag zou hebben geïnformeerd doorheen de contacten die hij nog had met zijn ouders nadat hij vertrok uit zijn land en tijdens zijn verblijf in België (*ibid.*, p.2). Dat hij enerzijds zijn problemen baseert op het politieke profiel van zijn vader doch anderzijds over diens politieke activiteiten en partij geen toelichting kan geven en klaarblijkelijk heeft nagelaten zich hierover terdege te informeren is niet ernstig en ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Daarenboven maakt verzoeker de verklaring dat zijn vader ingevolge diens politieke activiteiten als oorlogsmisdadiger zou worden beschouwd evenmin aannemelijk. Verzoeker brengt ter staving van deze bewering geen begin van bewijs bij en zou slechts hebben horen zeggen dat de naam van zijn vader op een niet- definitieve en lokale lijst van oorlogsmisdadigers zou staan (administratief dossier, stuk 5, p.7). Bovendien blijkt uit zijn verklaringen, waarnaar terecht wordt verwezen in de bestreden beslissing, dat zijn vader ten tijde van het gehoor nog steeds in Bangladesh verbleef, alsmede dat deze aldaar weinig problemen kende met de autoriteiten en weinig vrees leek te kennen. Zijn vader vluchtte niet omdat deze geen problemen kende. Tevens trok deze zelf naar de politie om documenten over verzoekers rechtszaak op te vragen. Dat iemand die als oorlogsmisdadiger wordt beschouwd in zijn land van herkomst geen problemen zou kennen met de autoriteiten en bovendien zelf vrijwillig naar de politie zou stappen om documenten aan te vragen, is in het geheel niet geloofwaardig. Bovendien blijkt uit de informatie die verzoeker bij het verzoekschrift voegt dat de autoriteiten in Bangladesh zelfs hooggeplaatste leden van de Jamaat Islami aanpakken indien deze als oorlogsmisdadiger worden beschouwd.

Verzoeker slaagde er bovendien niet in zijn voorgehouden problemen op een duidelijke en coherente wijze te situeren in de tijd. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en in de vragenlijst situeerde hij zijn problemen duidelijk in 2010 en gaf hij aan dat hij tot 26 maart 2010 in zijn dorp woonde en deze datum onderdook in Dhaka (administratief dossier, stuk 12, vragenlijst, p.1; verklaring, nr.9). Bij het CGVS verklaarde verzoeker echter, gevraagd wanneer hij zijn dorp verliet: *“23 maart 2010. Maar ik ben niet zeker over het jaar. Hoogstwaarschijnlijk 2009”* (administratief dossier, stuk 5, p.2). Redelijkerwijze kon van verzoeker worden verwacht dat hij ook bij het CGVS met zekerheid zou kunnen aangeven wanneer de aangevoerde problemen zouden hebben plaatsgevonden. Dat hij dit niet kon klemte des te meer daar uit zijn overige verklaringen blijkt dat hij wel kon aangeven dat hij na zijn problemen nog twee tot drie maanden in Bangladesh zou hebben verbleven en dat hij het land verliet op 17 mei 2010 (*ibid.*, p.2, 8).

Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij zijn problemen, die blijkens voormelde verklaringen nochtans zouden hebben plaatsgevonden in maart 2010, evenmin op een correcte wijze kon situeren ten opzichte van de problemen met de Bangladesh Rifles in Dhaka in februari 2009 (administratief dossier, stuk 16: landeninformatie). Hij stelde zich voormelde problemen in Dhaka te herinneren en gaf aan dat hij in Dhaka was toen deze plaatsvonden. Desalniettemin kon hij, wanneer hiernaar rechtstreeks werd gevraagd, niet aangeven of deze zich voordeden voor of na zijn eigen problemen en kwam hij niet verder dan te stellen: *“Dat weet ik niet juist. Ik ben niet goed in het herinneren van data en tijd”* (*ibid.*, p.6). Dit kan, gelet op zijn scholingsniveau en op de tijdsperiode tussen de problemen in Dhaka en zijn voorgehouden problemen (administratief dossier, stuk 12, vragenlijst, p.1), echter niet verklaren waarom hij niet kon aangeven of de problemen in Dhaka al dan niet voor zijn eigen problemen plaatsvonden.

Daarenboven beweerde verzoeker dat tegen hem een rechtszaak zou zijn gestart doch kon hij hierover niet de minste informatie verstrekken. Zo verklaarde hij dat een leider van de Awami League klacht tegen hem indiende doch bleek hij geen idee te hebben hoe deze persoon heet. Verzoeker kon evenmin

aangeven bij welke rechtbank zijn zaak aanhangig zou zijn. Over de fase waarin de rechtszaak zich bevindt, de vraag of er al dan niet reeds een uitspraak is en recente ontwikkelingen in zijn zaak bleek hij eveneens in het geheel niets te kunnen vertellen. Voorts bleek hij onwetend over de andere verdachten in de zaak en wist hij evenmin of er een arrestatiebevel tegen hem zou zijn uitgevaardigd (*ibid.*, p.4-5). Daarenboven brengt verzoeker ter staving van de bewering dat tegen hem een rechtszaak zou lopen niet het minste begin van bewijs bij. Het louter aanhalen van het feit dat een rechtszaak tegen hem zou lopen, zonder ook maar enige precisering te verstrekken omtrent deze rechtszaak, het verloop en de eventuele uitkomst hiervan en zonder ter zake ook maar enig begin van bewijs bij te brengen, kan geenszins volstaan om te besluiten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert. Bovendien geeft verzoeker voor zijn vergaande onwetendheid ter zake geen afdoende verklaring. Hij maakt immers niet aannemelijk dat hij over zijn beweerd rechtszaak geen informatie kon bekomen. Zo verklaarde hij dat zijn vader samen met hem werd beschuldigd, dat deze op regelmatige basis naar de rechtbank ging en dat deze veel steun genoot van zijn advocaat, zodat minstens kan worden aangenomen dat hij zich via deze weg zou hebben geïnformeerd. Wanneer hij hiermee werd geconfronteerd bij het CGVS kwam hij niet verder dan ontwijkend te stellen: *“Ze hadden weinig tijd. Wanneer dit gebeurde wou mijn vader gewoon dat wij allemaal vertrokken. In onze cultuur is er een afstand met ouderen. Ik stel zijn eisen niet in vraag. Uit respect”* (administratief dossier, stuk 5, p.4, 8). Verzoeker beperkt zich in onderhavig verzoekschrift tot de louter hypothetische bewering dat zijn vader hem *“waarschijnlijk”* verdere zorgen wilde besparen en hem niet wilde inlichten, hetgeen, te meer daar hij dit bij het CGVS niet vermeldde, zijn vergaande onwetendheid niet kan vergoelijken. Dat zijn vader enerzijds zou beslissen dat hij het land moest verlaten om zijn leven te redden doch anderzijds nadien zou weigeren om hem de nodige informatie te verstrekken over zijn rechtszaak wat nochtans van cruciaal belang is voor zijn asielaanvraag, is niet aannemelijk. Hoe dan ook is het, zelfs indien zijn vader hem geen informatie wilde verstrekken, geenszins geloofwaardig dat verzoeker gedurende de verscheidene maanden die hij nog in Bangladesh verbleef voordat hij het land verliet en tijdens de periode van anderhalf jaar die hij sedertdien reeds in België vertoeft, in de onmogelijkheid zou zijn geweest om meer informatie te bekomen over zijn beweerd rechtszaak.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd asielrelaas.

De neergelegde documenten vermogen niet de teloorgegangene geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen (rechtspiegingsdossier, stuk 1; administratief dossier, stuk 15: documenten).

Zijn identiteitskaart en het vluchtoverzicht bevatten geen gegevens die afbreuk zouden kunnen doen aan voormelde vaststellingen.

Aangaande de krantenartikels in het administratief dossier betwist verzoeker de bestreden motivering niet waar deze stelt dat zijn naam hierin niet wordt vermeld zodat zij niet kunnen dienen als bewijs. Hij bevestigt integendeel uitdrukkelijk dat zijn naam in deze artikels nergens wordt vermeld.

De internetartikels die bij het verzoekschrift worden gevoegd en die niet zijn voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling (stuk 9, stuk 12, stuk 13) worden overeenkomstig artikel 8 PR RvV niet in overweging genomen.

De overige internetartikels in bijlage bij het verzoekschrift zijn van louter algemene aard en hebben geen betrekking op verzoekers persoon noch op de persoon van zijn vader. Bijgevolg vermogen deze evenmin afbreuk te doen aan de voormelde, concrete vaststellingen.

Wat betreft de neergelegde dvd en de foto's genomen uit deze dvd waarop zijn vader zou staan, dient te worden opgemerkt dat verzoeker in het geheel niet aannemelijk maakt dat de hierop afgebeelde persoon zijn vader zou betreffen. Dient bovendien te worden opgemerkt dat, zelfs indien het zijn vader zou betreffen, uit deze beelden hoogstens kan worden afgeleid dat zijn vader aanwezig was bij de protesten van 20 september 2011. Hieruit blijkt niet dat deze, daar waar verzoeker stelt dat *“het vermoeden dat hij is opgepakt zeer waarschijnlijk is”*, daadwerkelijk zou zijn gearresteerd. Voorts kan niet worden ingezien hoe dit beeldmateriaal zou kunnen aantonen wat het precieze politieke profiel van verzoekers vader is noch dat deze als oorlogsmisdadiger wordt beschouwd, laat staan dat verzoeker ingevolge hiervan enig probleem zou hebben ondervonden of in persoon enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoeker voert geen specifieke argumentatie aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de sub 2.2.4. gedane vaststellingen omtrent zijn asielrelaas toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende

gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS